

Παναγιώτης Μαυροειδής

1. Σε μια πρώτη φάση ο Τραμπ είπε: *“Θα σκοτώσω τους μουλάδες για να σώσω το λαό του Ιράν”*. Υπέθεσε ότι οι πρώτοι δεν έχουν το παραμικρό λαϊκό έρεισμα, αντίθετα ο λαός ανυπομονούσε να βάλει στο κεφάλι του το γιο του παλιού βασιλιά δικτάτορα Σάχη, που μάλλον δεν ξέρει πού πέφτει το Ιράν.

2. Στη δεύτερη φάση, ο Τραμπ διακήρυξε ότι *“εκτός από τους μουλάδες, σκοτώσαμε και τους καλούς που είχε το Ιράν και τώρα δεν υπάρχουν κάποιιοι για να παραδοθούν”*. Το δικαιολόγησε διευρύνοντας το στόχο: *“Εξόντωση όχι μόνο των μουλάδων, αλλά του Ιράν γενικά”*. Έτσι, από την λαθεμένη εκτίμηση πήγε στο κρίσιμο πολιτικό λάθος. Έδειξε παντελή άγνοια του γεγονότος ότι το μίσος για την ιμπεριαλιστική πολιτική και ειδικά τις ΗΠΑ είναι πολύ πολύ ευρύτερο από το ποσοστό αντίθεσης στη σημερινή αυταρχική θεοκρατική διακυβέρνηση. Χαρακτηριστικό παράδειγμα ο σκηνοθέτης **Τζαφάρ Παναχί**, πολιτικός εξόριστος, εχθρός του καθεστώτος και καταδικασμένος ερήμην σε φυλάκιση: Όχι μόνο δήλωσε **στήριξη στην πολεμική προσπάθεια του Ιράν**, αλλά **έτοιμος να γυρίσει και να πεθάνει** για την πατρίδα του

3. Εκεί όμως που ο Τραμπ το τερμάτισε ήταν όταν δήλωσε ότι θα εξαφανίσει από προσώπου γης τον *“πολιτισμό του Ιράν”*. Εκεί πλέον δεν τα έβαλε μόνο με όλους τους Ιρανούς. **Τα έβαλε με τους νεκρούς τους όλων των αιώνων**. Ξέχασε ακόμη και το ρητό που υπάρχει σε πολλούς πολιτισμούς: *“Μην τα βάζεις με τους πεθαμένους. Δείχνει και ασέβεια και δειλία”*.

Πολύ περισσότερο που τα έβαλε με τους ποιητές, τους φιλοσόφους, τους μαθηματικούς, τους αστρονόμους, ενός από τους **πιο αρχαίους πολιτισμούς της ανθρωπότητας** (με κοινά στοιχεία και με τον ελληνικό παρά την κατά καιρούς στρατιωτική αντιπαλότητα). Ξέχασε ότι **ένας λαός** και πολύ περισσότερο **ο πολιτισμός του** δεν ορίζεται ποτέ **από την εκάστοτε εξουσία**, ακόμη και αν είναι η χειρότερη. Ούτε από την κυρίαρχη κατά καιρούς **θρησκεία** του.

Αυτό ακούγεται ακόμη μεγαλύτερη γκάφα όταν αναφέρεται κανείς **στο Ιράν** και την **αίσθηση ιστορικότητας** που έχουν οι Ιρανοί/ες. Η επική κουβέντα που ακούσαμε στο παζάρι του μαγικού Ισφαχάν το 2016 ήταν: *“Αν είναι να μιλήσουμε για πολιτισμό, τότε υπάρχουμε εμείς οι Ιρανοί, εσείς οι Έλληνες και οι Κινέζοι”*. Θα πει κανείς δεν είχαν ακούσει ως φαίνεται για τον Μητσοτάκη αλλά αυτό είναι άλλη κουβέντα...

4. Η ως τώρα αναγωγή από μεριάς της Δύσης της πολιτικής παγκόσμιας διαπάλης σε **“αγώνα πολιτισμών”**, είχε σκοπό τη **συγκάλυψη της ιμπεριαλιστικής ληστείας** και των εγκλημάτων της. Είναι επικίνδυνη και προβληματική αυτή η οπτική έτσι και αλλιώς. Να όμως που επιστρέφει ως **μπούμερανγκ** στην περίπτωση του Ιράν: Ακριβώς διότι η γενικότερη **καπιταλιστική σήψη** συναντιέται με την **ανείπωτη βλακεία** και το ακέραιο **πολιτισμικό μηδενικό** ενός φασίστα ανοϊκού Προέδρου

5. Μέσα σε όλη αυτή την περί πολιτισμών συζήτηση, η κυβέρνηση και η αστική τάξη της Ελλάδας, για να μιλήσουμε με τη γλώσσα του Πάσχα που βρισκόμαστε, προτίμησε να διαλέξει **τα τριάκοντα αργύρια** (όχι του Ιούδα αλλά του Ηρώδη) ή, αν προτιμάτε, να πάει **με τους Εμπόρους έξω από το Ναό**. Πατριωτισμός και Χριστιανοσύνη αγορασμένα από KFC με κρυπτονόμισμα Τραμπ...